

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B212 din 24.04.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, intervențiile legislative preconizând mai multă claritate în vederea soluționării problemelor pe care le întâmpină pensionarii la recalcularea drepturilor de pensie.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, împrumutând acest caracter de la actul normativ de bază asupra căreia intervine legislativ, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Fără a ne pronunța asupra oportunității proiectului, semnalăm că propunerea legislativă nu este motivată la obiect, întrucât nu sunt prezentate motivele de fapt și de drept în susținerea necesității amendamentelor preconizate, în Expunerea de motive fiind prezentate numai câteva considerații generale privind unele situații cu care se confruntă pensionarii.

Din aceste considerente, este necesară completarea corespunzătoare a Expunerii de motive, pentru ca propunerea legislativă să poată fi susținută și luată în dezbatere.

3. Întrucât unele soluții legislative din propunerea legislativă implică modificarea prevederilor bugetului asigurărilor sociale de stat, în aplicarea dispozițiilor art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, este necesar să se solicite punctul de vedere al Guvernului.

4. Referitor la soluțiile legislative propuse, menționăm că pentru persoanele care au desfășurat activități încadrate, potrivit Legii nr.19/2000, cu modificările și completările ulterioare, în condiții speciale de muncă și în condiții deosebite de muncă, și, respectiv, încadrate conform legislației anterioare intrării în vigoare a acestei legi, în locurile de muncă în grupa I de muncă și în grupa II de muncă, cadrul legal existent în legea susmenționată este îndestulător pentru toate situațiile de deschidere a drepturilor la pensie sau de recalculare a pensiilor.

Ne referim, în special, la prevederile art.167¹, potrivit cărora într-un interval de 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele care au desfășurat activități încadrate în grupa I de muncă, conform legislației anterioare, pot solicita pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstelor standard de pensionare, conform tabelului nr.4.

Art.167¹ mai prevede că vârstele de pensionare reduse conform prevederilor alin. (1), nu pot fi mai mici de 50 ani, că prevederile alin.(1) se aplică și în cazul asiguraților prevăzuți la art.20, dacă acestea sunt mai avantajoase decât cele stipulate în anexele nr.4 și 5, că vârstele standard de pensionare din care se face reducerea prevăzută în tabelul nr.4 sunt cele corespunzătoare anului, respectiv lunii în care se deschide dreptul de pensie, prevăzute în anexa nr.3, în condițiile realizării stagiului complet de cotizare corespunzător anului, respectiv lunii în care se deschide dreptul de pensie.

Totodată, norma de la alin.(5) al articolului susmenționat prevede că reducerea vârstelor standard de pensionare în baza tabelului nr.4 nu poate fi cumulată cu celelalte reduceri prevăzute de Legea nr.19/2000 sau de legile cu caracter special.

Mai mult, decât atât, prin Legea nr.226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, au fost stabilite condițiile de pensionare pentru persoanele ce au realizat stagii de cotizare în condiții speciale, inclusiv reducerea proporțională a vârstei de pensionare, corelate cu dispozițiile Legii nr.19/2000.

5. Cu privire la textul preconizat pentru alin.(2) al art.20, precizăm că Decretul-lege nr.68/1990 pentru înlăturarea unor inechități în salarizarea personalului și Ordinul nr.50/1990 pentru

precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite, care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, nu mai pot fi invocate, deoarece sunt abrogate prin Legea nr.158/2004 privind declararea ca abrogate a unor acte normative, respectiv prin Legea nr.19/2000.

Tot în acest context, menționăm că potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.87 din 1 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 352 din 26 iulie 1999, dispozițiile art.2 alin.1 din Decretul-lege nr.68/1990 au fost declarate neconstituționale în măsura în care se aplică **numai** persoanelor de la locurile de muncă și activitățile care, potrivit reglementărilor existente până în anul 1969 și după aceea, erau prevăzute să fie încadrate în grupele I și II de muncă.

6. Referitor la textul propus pentru alin.(1) al art.42 precizăm că situația este deja reglementată prin art.3 și 4 din Legea nr.226/2006, caz în care modificarea ar trebui să aibă în vedere și aceste dispoziții.

7. La art.44, deoarece singura modificare pe textul existent este menționarea în prima normă de trimitere, a alin.(2) al art.20, apreciem că intervenția propusă rămâne fără obiect, în condițiile în care completarea cu alin.(2) a art.20 nu poate fi reținută.

8. La textul propus pentru alin.(1) al art.77, apreciem că referirea la asiguratul care își desfășoară activitatea în locurile de muncă în condiții normale este superfluă de vreme ce articolul în discuție este încadrat la Secțiunea a 6-a „Calculul pensiilor” care privește situațiile normale, cele de excepție fiind evidențiate separat.

9. Cu privire la soluțiile legislative propuse pentru art.87 și 88 apreciem că acestea nu pot fi reținute deoarece, prin eliminarea termenului de 45 de zile în care poate fi contestată decizia casei teritoriale de pensii și, corelativ, introducerea posibilității de a contesta pe termen nelimitat, ar rezulta faptul că decizia de pensionare nu ar deveni niciodată definitivă și ca urmare nu ar putea fi pusă în plată.

10. În ce privește modificarea propusă pentru art.167 în considerarea observațiilor formulate la pct.4 și 5 din prezentul aviz considerăm că nu poate fi reținută.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 595/9.05.2008